



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: **PhDr. R.**, bytom S., právne zastúpeného **JUDr. P.**, advokátom v K., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach**, Krajský dopravný inšpektorát Košice, Kuzmányho č. 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-20/DI-1-2010 zo dňa 19.02.2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/5401/2010-34 zo dňa 09.09.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/5401/2010-34 zo dňa 09.09.2010 **potvrďuje** .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zrušil z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. b/ a c/ OSP rozhodnutie žalovaného č. p. KRP-20/DI-1-2010 zo dňa 19.02.2010 a prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove č. p. ORP-P-888/DI-2009-1 zo dňa 14.12.2009 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupkov podľa

§ 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) a uložení sankcie podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb., a to pokuty vo výške 200 € a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 254,10 €.

Krajský súd tak rozhodol po tom, čo dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože správne orgány v žalovanom rozhodnutí popisujú skutkový stav rozporne s obsahom spisov a preto je takéto zistenie neúplné a nedostačujúce na posúdenie veci. Správne orgány sa nevysporiadali s vykonanými dôkazmi svedčiacimi v prospech žalobcu a teda porušili princíp „rovnosti zbraní“ ako aj základné princípy zakotvené v SP.

Krajský súd poukázal na dôkazy zabezpečené prvostupňovým správnym orgánom svedčiace tomu, že miesto nehody nie je miestom križovatky z ulice Hlavnej s miestnou komunikáciou, ale je miestom výjazdu zo spevnenej plochy stojacom na pozemku mimo cesty. Pokiaľ sa žalovaný týmito skutočnosťami nezaoberal vo svojom rozhodnutí, potom nedodrжал princíp „rovnosti zbraní“ a ďalšie zásady vyplývajúce z ustanovení § 32 ods. 1, §46 a § 47 ods. 3 SP.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie žiadajúc odvolací súd rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu zamietnuť. Trval na tom, že prvostupňový orgán vychádzal zo skutočného stavu veci a zo všetkých (aj súdom uvádzaných) dôkazov. Zdôraznil, že si bol vedomý rozporov medzi jednotlivými dôkazmi, a preto požiadal o zaujatie stanoviska dopravný inšpektorát KRPZ Košice, či v danom prípade išlo o nehodu na križovatke alebo sa jednalo o výjazd zo spevnenej plochy. DI KRPZ Košice preverilo situáciu priamo na mieste nehody a v stanovisku č. p. KRP-96/DI-2-2009 zo dňa 30.10.2009 konštatoval, že uvedené miesto nemožno vyhodnotiť inak ako križovatku cesty III/552011 (Hlavná ulica) a miestnej komunikácie (Krátka ulica). O výjazd zo spevnenej plochy (teda z miesta mimo cesty) nemohlo ísť, pretože išlo o ulicu, na ktorej sa nachádzala spevnená plocha slúžiaca ako parkovisko, no táto bola na ľavej strane miestnej komunikácie v smere jazdy vodiča V. a bola ohraničená obrubníkmi.

Žalovaný nesúhlasil ani s trovami vyčíslenými žalobcom a priznanými krajským súdom, z dôvodu, že po ich prepočítaní dospel k inej výške trov, ako krajský súd.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Zotrval na svojom stanovisku, že správne rozhodnutia boli vydané bez riadneho zistenia skutočného stavu veci a bez toho, aby sa správne orgány vysporiadali so všetkými dôkazmi. Žalovaný podľa žalobcu nevykonával v rozpore s § 32 ods. 1 SP vo veci dokazovanie pre posúdenie miery jeho zavinenia dopravnej nehody a posúdenie možnosti tejto nehody predísť, svoje zistenia rozhodujúce pre posúdenie zodpovednosti nijakým spôsobom neprezentoval vo svojom rozhodnutí. Zdôraznil, že žalovaný v rozhodnutí nezdôvodnil spôsob, akým posúdil naplnenie subjektívnej stránky priestupku, pretože len konštatoval, že „mal a mohol vedieť, že za križovatkou už nebol na hlavnej ceste“. Žalovanému vytkol aj to, že sa nezaoberal skutočnosťami, prečo z hľadiska objektívnych a subjektívnych faktorov na strane vodičov k dopravnej nehode došlo, pretože nie každá nehoda je výsledkom deliktuálneho správania niektorého z vodičov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 21.06.2011 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Odvolací súd v medziach dôvodov odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 21.02.2009 v čase okolo 14:55 hod. v obci Kuzmice došlo k zrážke osobného motorového vozidla značky Toyota Rav 4 EČV: K. vedeného žalobcom a vozidla značky Audi A4 EČV: K., ktoré viedol M.. Dopravnou nehodou bola spôsobená škoda na oboch motorových vozidlách, celkovo v sume 11.000 €. Zo záznamov o podaní vysvetlenia účastníkov a svedkov nehody je zrejmé, že žalobca viedol auto po Hlavnej ulici v obci Kuzmice v smere na Trebišov a vodič V.

prichádzal z Krátkej ulice (od kultúrneho domu), po pravej strane žalobcu, keď došlo k zrážke oboch vozidiel.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. ORP-P-888/DI-2009-I. zo dňa 14.12.2009 uznal žalobcu vinným zo spáchania dopravného priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustil tým, že na križovatke nerozlíšenej dopravným značením nedal prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu, ktoré viedol vodič V., prichádzajúcemu sprava a vošiel do križovatky, kde došlo k zrážke vozidiel. Týmto porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 20 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte len „zákon č. 8/2009 Z. z.“). Za uvedený priestupok uložil žalobcovi pokutu v sume 200 €.

V odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu žalobca tvrdil, že na predmetnom úseku cesty III/552015 je táto značená dopravnou značkou P-8 s prídavnou tabuľou ako hlavná cesta, značka je pred križovatkou s cestou vedúcou na obec Čel'ovce a mesto Trebišov, ktorá bezprostredne predchádza križovatkou s Krátkou ulicou, na ktorej došlo k nehode. Poukázal na § 5 ods. 13 vyhlášky MV SR č. 9/2009 Z. z., z ktorej vyplýva, že značky P1 až P15 platia pre najbližšiu križovatkou. Tvrdil, že cesta, po ktorej viedol vozidlo, bola hlavnou cestou, lebo bola značená značkou P-8 v oboch smeroch a táto značka v zmysle § 5 ods. 13 písm. b/ vyhl. č. 9/2009 Z. z. nestratila na vzdialenejšej hranici najbližšej križovatky svoju platnosť, čo znamená, že cesta bola aj za križovatkou naďalej hlavnou cestou, minimálne po vzdialenejšiu časť križovatky s Krátkou ulicou. Na podporu svojich tvrdení poukázal na to, že v čase konania už bola na ulici Krátkej osadená značka „daj prednosť v jazde“, hoci na Hlavnej ulici iná značka nepribudla, čo tiež nasvedčuje tomu, že sa platnosť značky hlavnej cesty predpokladá aj za vzdialenejšou hranicou dopravnými značkami ohraničenej križovatky.

Žalovaný rozhodnutím vydaným v odvolacom správnom konaní odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že dopravná značka P8 (hlavná cesta) ako aj dodatková tabuľa s tvarom križovatky (č. P 13-15) platia v zmysle § 5 ods. 13 vyhl. č. 9/2009 Z. z. pre najbližšiu križovatkou a výklad tohto ustanovenia žalobcom nie je správny, pričom poukázal na to, že žalobca viedol svoje vozidlo po ceste označenej dopravnou značkou ako „hlavná cesta“ a dodatkovou tabuľou „tvar križovatky“, ktorá pre jej poškodenie stratila význam

určujúci prednosť v jazde, preto už pred vchádzaním do križovatky vedieť mal a mohol, že dopravnou značkou nemá určený smer hlavnej cesty, a teda po opustení križovatky pokračoval v jazde, kde sa pred križovatkou cesty III/552015 a Krátkej ulice mal správať tak, ako je mu to kladené za vinu v rozhodnutí o priestupku. Značky P1 až P15 platia len pre najbližšiu križovatkú a po jej prejení sa vodič dostáva na komunikáciu, ktorej význam je určený ďalšou značkou a pokiaľ tu ďalšia značka nie je, má vodič postupovať tak, ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z.. Žalovaný výšku uloženej sankcie odôvodnil tým, že vzal do úvahy spôsob spáchania priestupku a jeho následky ako aj subjektívne a objektívne okolnosti, za ktorých k jeho spáchaniu došlo.

Zákon č. 8/2009 Z. z. upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona (1).

V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) sú orgánmi štátnej správy pre pozemné komunikácie (ďalej len „cestný správny orgán“):

- a) ministerstvo,
- b) krajské úrady pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie (ďalej len „krajský úrad dopravy“),
- c) obvodné úrady pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie (ďalej len „obvodný úrad dopravy“),

ktoré určujú použitie dopravných značiek a dopravných zariadení na cestách príslušných kategórií.

Miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská (2).

Zákon o cestnej premávke sa vykonáva vyhláškou Ministerstva vnútra č. 9 z 20.12.2008. Podľa jej § 5 ods. 13 zákaz, obmedzenie alebo príkaz vyplývajúci z príslušnej

zvislej dopravnej značky sa končí na vzdialenejšej hranici najbližšej križovatky, ak nie je skôr skončený inak; to neplatí pre

b) zvislé dopravné značky č. P 1 až P 15, ktoré platia pre najbližšiu križovatku.

Podľa § 20 zákona č. 8/2009 Z. z. vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“ alebo „Stoj, daj prednosť v jazde“, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste okrem chodcov, ktorí neprechádzajú cez križovatku v organizovanom útvare (ods. 1).

Ak prednosť v jazde nevyplýva z odseku 1, vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlu prichádzajúcemu sprava (ods. 2).

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. pri vchádzaní na cestu z miesta mimo cesty, z poľnej cesty, z lesnej cesty, z cestičky pre cyklistov, z obytnej zóny alebo z pešej zóny vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste.

V zmysle § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

K základným požiadavkám kladeným na právnu úpravu patrí jednoduchosť, výstižnosť, prehľadnosť, zrozumiteľnosť a spoločenská akceptácia.

Organizovanie cestnej premávky z tejto premisy pri riešení konkrétnych dopravných situácií pomocou dopravného značenia (okrem iných celou škálou dopravných – výstražných, upravujúcich prednosť, zákazových, príkazových, informatívnych značiek určených vyhláškou vykonávajúcou zákon o cestnej premávke), ktorého znalosť a prísne dodržiavanie je nevyhnutným predpokladom účasti na takejto premávke, vychádza. Zodpovednosť za porušenie takýchto pravidiel možno vyvodiť za splnenia uvedených predpokladov, t. j. ak účastník cestnej premávky prinajmenšom mohol (alebo mal) vedieť, že pravidlá cestnej premávky porušuje, ak takúto situáciu z relevantného dopravného značenia, od ktorého sa dôvodne očakáva v zmysle predchádzajúcej premisy, že bude zrozumiteľné, logické, prehľadné a jasné bolo možné jednoznačne ustáliť.

V predmetnej veci účastníci dopravnej nehody, ani jej svedkovia, nespochybňovali jej priebeh. Spornou ostalo preukázanie zodpovednosti žalobcu za porušenie

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v konaní sa vyskytli rozpory, ktoré v ďalšom štádiu konania neboli bez pochybností odstránené, čo dôvodne vyvoláva pochybnosti o náležite zistenom skutkovom stave a závery vyslovené žalovaným v rozhodnutí nenachádzali dostatočnú oporu v obsahu pripojených spisov, v dôsledku čoho treba považovať záver o preukázanej zodpovednosti žalobcu za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona v dôsledku ktorého došlo k dopravnej nehode, za nepresvedčivé a predčasné.

Konštatovanie žalovaného, že jednoznačne išlo o križovatku (bez rozlíšenia dopravným značením) štátnej cesty III/552011 (ul. Hlavná) a miestnej komunikácie (ul. Krátka) je nepresvedčivý, keď iné tvrdenia (stanoviská) nachádzajúce sa v spise tento záver nepotvrdzujú (súd prvého stupňa poukázal na list starostu obce z 09.03.2009, obsah záznamu o ním podanom vysvetlení, stanovisko kpt. Ing. T. z 15.05.2009 označujúce ho za miesto výjazdu zo spevnenej plochy stojacom na pozemku mimo cesty, čomu má nasvedčovať aj určenie katastrálnej mapy) pričom aj v rozhodnutí o zastavení konania o priestupku č. p.: ORP-P-504/1-ODI-2009 zo 14.08.2009 správny orgán (ORPZ ODI OBCP Košice), ktorý vyhodnocoval predmetnú dopravnú situáciu za účelom skúmania zodpovednosti druhého účastníka dopravnej nehody (M.V.) konštatoval, že (M.) sa mal dopustiť priestupku tým, že pri vychádzaní z miesta ležiaceho mimo cesty, a to od kultúrneho domu, nedal prednosť osobnému motorovému vozidlu (žalobcu). Nejednoznačná je aj identifikácia v označení uvedenej štátnej cesty samotnými správnymi orgánmi, keď pod č. III/552011 ju uvádza stanovisko OR PZ ODI v Trebišove z 15.05.2009, odvolanie žalovaného z 21.10.2010 a pod č. III/552015 sa uvádza v rozhodnutí o zastavení konania o priestupku č. p.: ORP-P-504/1-ODI-2009 zo 14.08.2009 ako aj rozhodnutie žalovaného.

Rozporné sú tiež zistenia správnych orgánov v súvislosti s poškodením dopravnej značky P-8 (podľa predchádzajúcej právnej úpravy D-1a) s dodatkovou tabuľou P-13, keď ORPZ ODI OBCP Košice v rozhodnutí č. p.: ORP-P-504/1-ODI-2009 zo 14.08.2009 na rozdiel od žalovaného konštatuje, že „umiestnenie dopravnej značky D-1a /hlavná cesta/ s dodatkovou tabuľou označujúcou tvar križovatky P-13 jednoznačne informuje vodiča

idúceho po tejto ceste, že je na hlavnej ceste a tak má prednosť v jazde pred ostatnými vodičmi. Jej význam nemení ani tá skutočnosť, že je umiestnená pred križovatkou ulíc Hlavná – Trebišovská“, čo korešponduje aj s tvrdením žalobcu.

Bez povšimnutia tiež nebolo možné ponechať konštatovanie ORPZ ODI OBCP Košice v rozhodnutí č. p.: ORP-P-504/1-ODI-2009 zo 14.08.2009, že : „dopravné značenie križovatky, kde došlo dopravnej nehode nie je v súlade s príslušnými právnymi predpismi /vyhláška MV SR č. 9/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke/. Umiestnenie dopravnej značky D-1a /hlavná cesta/ s dodatkovou tabuľou označujúcou tvar križovatky P-13 jednoznačne informuje vodiča idúceho po tejto ceste, že je na hlavnej ceste a tak má prednosť v jazde pred ostatnými vodičmi. Jej význam nemení ani tá skutočnosť, že je umiestnená pred križovatkou ulíc Hlavná – Trebišovská. K dopravnej nehode došlo pri výjazde z parkoviska do kultúrneho domu v obci Kuzmice, pričom pred výjazdom nie je umiestnená dopravná značka C-1 /daj prednosť v jazde. Dopravná značka C-1 /daj prednosť v jazde/ sa umiestňuje aj na tie miesta, kde treba vodičovi prikázať, zopakovať alebo zdôrazniť povinnosť dať prednosť v jazde. Dopravná značka C-1 /daj prednosť v jazde/ musí byť preto bezpodmienečne umiestnená aj pred križovaním ciest zo smeru jazdy vodiča M.V., z parkoviska od kultúrneho domu, a táto v čase dopravnej nehody tam umiestnená nebola. Vodič prichádzajúci do križovatky od kultúrneho domu nemôže vedieť, že sa nachádza na vedľajšej ceste, keďže pred výjazdom nie je umiestnená žiadna dopravná značka. V takomto prípade vodič nadobúda dojem, že sa jedná o križovátku neupravenú dopravnými značkami a preto sa riadi „pravidlom pravej ruky“, vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava.“

Žalovaný sa uvedenými rozpormi dostatočne nezaoberal a tieto spôsobom nevyvolávajúcim pochybnosti neodstránil.

Za daných okolností vyhodnotenie predmetnej dopravnej situácie interpretáciou ust. § 5 ods. 13 vyhl. č. 9/2009 Z. z. žalovaným (v zmysle ktorého mal žalobca vedieť, že v dôsledku poškodenia a straty významu (podľa žalovaného) pôvodného dopravného značenia sa nachádza na ceste nemajúcej charakter hlavnej (na ktorej sa dovtedy nachádzal a logicky podľa jeho tvrdenia očakával jej pokračovanie), pričom právny charakter bezprostredne sa pripájajúcej „komunikácie“ je ešte aj v súčasnosti sporný, je neudržateľné ako nad prípustnú mieru formalistické a nezohľadňujúce tie okolnosti (nedostatočne jasné, zrozumiteľné, jednoznačné a prehľadné dopravné značenie resp. jeho absencia) majúce pôvod

mimo samotných účastníkov cestnej premávky, ktoré svojím účinkom vyvolávajú prekvapivú, nečakanú situáciu priechiacu sa logike „prirodzeného chodu vecí“ (keď v danom prípade aj samotný názov ulice – Hlavná - pretínajúcej obec Kuzmice v smere Košice, obec Brezina na obce Slivník, Michal'any naznačuje prirodzený charakter cesty III/552015, resp. III/552011 ako hlavnej, čomu zodpovedá aj na iných miestach obce príslušné dopravné značenie (značky P-8) – aj bezprostredne v mieste dopravnej nehody v smere od obce Michal'any a takto ju podľa výpovedí chápali aj svedkovia, účastníci dopravnej nehody, ako aj správny orgán OR PZ ODI OBCP Košice posudzujúci zodpovednosť druhého účastníka predmetnej dopravnej nehody a nasvedčuje tomu aj skutočnosť, že taký jej status potvrdzuje aj dodatočne (bez akýchkoľvek iných opatrení) osadená značka „Daj prednosť v jazde“ na pripájajúcej sa „komunikácii“ v mieste nehody).

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že zavinenie obvineného zo spáchania priestupku je potrebné posudzovať aj s prihliadnutím na tzv. princíp obmedzenej dôvery, podľa ktorého od účastníka cestnej premávky nemožno spravodlivo požadovať, aby bez ďalšieho predpokladal akékoľvek možné porušenia pravidiel cestnej premávky inými účastníkmi a podľa názoru súdu aj prípadné chybné alebo absentujúce dopravné značenie.

Uvedené okolnosti sú spôsobilé vyvolať u účastníkov takejto dopravnej situácie v cestnej premávke stav neurčitosti, tiesne, z právneho hľadiska stav právnej neistoty (neumožňujúci okamžite jednoznačne ustáliť z dopravného značenia dopravnú situáciu a vlastné právne postavenie ako účastníka cestnej premávky v nej, čo je najmä v podmienkach cestnej premávky jav nebezpečný a ako taký nežiaduci), čo je nepochybne v rozpore s takými hodnotami ovládajúcimi právny poriadok ako sú princípy právnej istoty, ochrany legitímneho očakávania a neposlednom rade princíp „dobrej verejnej správy“.

V tejto súvislosti nemožno opomenúť skutočnosť, že verejná správa je službou verejnosti a základné pravidlá konania uvedené v § 3 Správneho poriadku, pre ktoré východiskom je systém prameňov práva predovšetkým ústava (najmä čl. 2) a zákony (vrátane právnej úpravy založenej právom Európskych spoločenstiev resp. upravenej medzinárodnými zmluvami) i keď sú formulované viac všeobecným spôsobom, je potrebné, vzhľadom na to, že slovenské právo (a v jeho rámci aj „cestné“ právo) je súčasťou európskeho právneho systému, v praxi interpretovať v duchu európskeho štandardu všeobecných požiadaviek na kvalitu postupov a činnosti verejnej správy súhrnne označovaných ako princípy „*dobrej správy*“ (Good Governance, Good Administration), majúceho základ v literatúre, judikatúre

európskych inštitúcií a niektorých dokumentoch najmä Rady Európy (najmä odporúčania a rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy) a Európskej únie.

Odvolačí súd v tejto súvislosti odkazuje najmä na:

- Odporúčanie Výboru ministrov č. (2007)7 o dobrej verejnej správe, ktorými Rada Európy prezentuje hodnotový základ spoločný členským krajinám Rady Európy, vychádzajúci z rešpektu k ľudským právam a slobodám v oblasti rozhodovania orgánov verejnej správy. Prostredníctvom formulovaných princípov založila Rada Európy určitý štandard pre kvalitu rozhodovania verejnej správy, predovšetkým po jeho obsahovej stránke s tým, že právnou povahou ide o tzv. soft-law.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k názoru, že záver súdu prvého stupňa o tom, že postup a rozhodnutia žalovaných správnych orgánov sú v rozpore so zákonom, a preto je potrebné vec vrátiť žalovanému je dôvodný a preto jeho rozsudok podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil. Potvrdenie sa týka aj výroku o priznaní trov konania súdom prvého stupňa, keďže námietku žalovaného vytykajúcu súdu chybný výpočet trov, ktorú však bližšie nezdôvodnil a svoj výpočet nešpecifikoval, nebolo možné zohľadniť.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a v zmysle § 151 ods. 2 OSP úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože tieto si neuplatnil a nevyčíslil v zákonnej lehote v súlade s § 151 ods. 1 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. júna 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková